

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1120/2021
19.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Авдуле Исени, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Небојше Новковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К 7/20 од 28.09.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 101/2021 од 12.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 19.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Авдуле Исени, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К 7/20 од 28.09.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 101/2021 од 12.05.2021. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању К 7/20 од 28.09.2020. године, окривљени Авдула Исени је, поред осталих, оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири године у коју се урачунава време проведено у притвору од 17.04.2018. године до 17.05.2018. године. Окривљеном је продужена мера забрана напуштања боравишта до правноснажности пресуде. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 46.500,00 динара, као и судски паушал у износу од 2.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 101/2021 од 12.05.2020. године, усвајањем жалби окривљених АА и ББ, првостепена пресуда је преиначена тако што су ови окривљени ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, док су жалбе бранилаца окривљених ВВ и Авдуле Исени одбијене као неосноване, а првостепена пресуда је у односу на ове окривљене потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Авдуле Исени, адвокат Небојша Новковић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати другостепеном или првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или му изрећи блажу казну.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је на седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев поднет, те је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Авдуле Исени, у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати и то на транскриптима разговора између окривљених Исени Авдуле и ВВ, снимљених применом мере тајни надзор комуникације као и СМС порука размењених између ових окривљених. У вези са тим бранилац у захтеву наводи да садржина наведених разговора односно СМС порука, од стране нижестепених судова није утврђена на начин прописан одредбама Законика о кривичном поступку, имајући у виду да су окривљени комуницирали на албанском језику, који није службени језик суда, а да садржај наведених разговора и СМС порука није преведен од стране овлашћеног судског тумача, који није био присутан ни приликом репродукције снимљених разговора на главном претресу. Како су се окривљени Авдула Исени и ВВ, у току поступка бранили ћутањем и нису се изјашњавали о садржини разговора, то, према ставу одбране, наведени докази нису прибављени у складу са одредбама ЗКП, а без њих не би била донесена иста пресуда, с обзиром на то да код окривљеног Авдуле Исени није пронађена предметна опојна дрога и да на ПВЦ кесама нису пронађени његови биолошки трагови.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, из списка предмета произлази да је према окривљеном ВВ, образложеном Наредбом судије за претходни поступак Вишег суда у Врању Кпп. пов. 47/18 од 28.02.2018. године, донете на основу писаног и образложеног предлога Вишег јавног тужиоца у Врању, одређена мера тајног надзора и снимања комуникације која се обавља путем телефона или других техничких средстава због постојања основа сумње да је окривљени учинио и да припрема извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, при чему из исте произлази да су у време доношења наредбе били испуњени законски услови из члана 166. ЗКП, за одређивање мере тајног надзора комуникације. Применом наведене мере, прикупљен је материјал - 1 ДВД – Р диск који садржи аудио запис снимљених телефонских разговора окривљених ВВ и Авдуле Исени и сачињен извештај о садржају наведене комуникације (транскрипти разговора) ПУ Врање од 02.04.2018.

године, који су достављени судији за претходни поступак Вишег суда у Врању. У извештају о садржају комуникације констатовано је да се разговори између ВВ и Авдуле Исени воде на албанском језику уз напомену да је превод симултан из којих навода произлази да су снимљени разговори са албанског на српски језик преведени од стране овлашћеног службеног лица МУП-а о чему је сачињен наведени препис комуникације на српском језику.

Надаље, из записника о саслушању окривљеног Авдуле Исени пред Вишим јавним тужиоцем у Врању дана 19.04.2018. године, произлази да је окривљени, пошто је поучен да се у поступку може служити матерњим албанским језиком, изјавио да добро разуме и говори српски језик, да ће исти употребљавати у поступку и да не тражи превођење одлука и списка предмета на албански језик. Окривљени је и на главном претресу одржаном дана 24.02.2020. године, поучен о праву на коришћење матерњег језика, након чега је изјавио да разуме поуку као и оптужницу али да ће се бранити ћутањем.

Поред наведеног, из записника о главном претресу одржаном дана 25.09.2020. године, произлази да је у доказном поступку прочитан извештај о садржају комуникације ПУ Врање, О. стр.пов. 7/18 од 02.04.2018. године – преписи снимљених разговора по наредби Вишег суда у Врању Кпп. Пов. 47/18 од 28.02.2018. године и извршена репродукција снимљених разговора по истој наредби садржаних на једном ДВД-Р диску, на које доказе окривљени и бранилац нису имали примедбе.

Дакле, имајући у виду да је окривљени Авдула Исени, након што је у току поступка поучен о праву на превођење, изјавио да зна језик на коме се поступак води и одрекао се права на превођење, из ког разлога суд у току поступка није ни ангажовао судског тумача, те да су извештаји о садржају комуникације преведене на српски језик и снимљени телефонски разговори изведени у доказном поступку на главном претресу читањем, односно репродукцијом, без примедби окривљеног и његовог браниоца, то околност што приликом репродукције телефонских разговора на главном претресу није био присутан судски тумач за албански језик, наведене доказе не чини незаконитим, у смислу навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је оценио као неосноване наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да је на штету окривљеног правоснажном пресудом повређен закон из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, наводима да је окривљени Авдула Исени, ранијом првостепеном пресудом био осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци, која пресуда је укинута по жалбама бранилаца, а не јавног тужиоца, због чега је нејасно због чега је суд побијаном првостепеном пресудом окривљеном поштрио казну затвора у поновном поступку, као и да су неприхватљиви наводи првостепеног суда да приликом доношења претходне првостепене пресуде није довољно цењена ранија осуђиваност окривљеног.

Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног изнетим наводима захтева, иако се формално позива на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, у суштини истиче да суд није правилно одмерио казну с обзиром на чињенице које утичу да казна буде већа или мања чиме указује на неправилну одлуку о кривичној санкцији, односно на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Поред наведеног, бранилац у захтеву наводи и то да је другостепени суд тиме што је отворио претрес само у односу на окривљене АА и ББ, а не и у односу на сво четворо окривљених, који су првостепеном пресудом оглашени кривим да су као

саизвршиоци учинили предметно кривично дело, повредио закон из члана 449. став 2. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреда закона из члана 441. став 1. и члана 449. став 2. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Авдула Исени у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић